

[Gerda Møller]

ste, for der står udtrykkelig i den rapport, vi har fået over de forsøg, at hvis man tager alle de nuværende specialklasseelever ind i de almindelige klasser og halvdelen af ånds- svageforsorgens skolepligtige elever, så er det altså, det bliver det store tal med de 3.318 nye lærere. Man har altså slet ikke taget den tunge ende med.

Vi kan ikke tage ansvar for et så tidligt ikrafttrædelsestidspunkt som 1. januar 1980, og det er baggrunden for, at vi har stillet ændringsforslag om en udsættelse af lovikrafttrædelsen til 1. januar 1983. Vi gør det ud fra ønsket om at sikre, at flest muligt af de nødvendige forudsætninger for en forsvarlig gennemførelse af integreringen kan være til stede ved ikrafttrædelsen.

Vi vil da gerne understrege, at det ikke alene er de penge, der skal bevilges til klassekvotientnedsættelser, materialer og specialundervisning, det drejer sig om, hvis integreringen skal have et forsvarligt forløb. Det drejer sig i lige så høj grad om den rette holdning, om tolerance samt faglig viden om, hvordan disse børn bedst skal hjælpes. Det er baggrunden for, at vi især lægger vægt på efteruddannelsen, og at vi også lægger vægt på, at der bliver tid til at skaffe pengene og få de nødvendige ressourcer i orden.

Ingolf Knudsen (CD):

Under førstebehandlingen af dette lovforslag rejste jeg en del spørgsmål, som jeg syntes der var grund til at få undersøgt, som der var grund til at rejse og være i tvivl om; men samtidig gav jeg udtryk for en åbenhed over for lovforslagets intentioner, en åbenhed med hensyn til at få det gennemarbejdet og få det belyst så godt som muligt.

Når vi nu i dag må konstatere, at vi anbefaler, at man stemmer imod lovforslaget, så kan jeg begrunde det i fem punkter, som det også er sket i betænkningens bidraget.

Det ene punkt er, at vi ikke har fået nogen garanti for, at de store bevillinger, som dette lovforslag vil kræve, vil blive stillet til rådighed. Vi mener, det er en forudsætning for at integrere i folkeskolen, at man klart ved, at hvad det koster, vil også blive betalt. Er man ikke villig til at yde dette, så kan man lige så godt lade være med at foretage denne integration. Så gør man det blot værre.

Det andet punkt, vi pegede på, var, at man ude omkring i folkeskolen for øjeblikket arbejder med en ny folkeskolelov, hvilket gør, at lærere, forældre, skoleadministrationer osv. har nok at gøre med at leve op til de nye intentioner, der ligger i denne lov. Vi finder det derfor meget betænkeligt, om vi allerede nu skal til at pålægge lærerne nye og særdeles svære arbejdsopgaver i en situation, hvor de har mere end nok at gøre med i det hele taget at klare skolehverdagen.

Samtidig må vi påpege, at lærerne ikke har mulighed for at leve op til de intentioner, der ligger i lovforslaget, fordi lærerne ikke er uddannet til at påtage sig de opgaver, som nu lægges ud. Vi må konstatere, at der i lovforslaget ikke tages højde for, at det næsten bliver en pligt at sørge for denne efteruddannelse eller denne videreuddannelse af lærerne. Hvis man tror, at man kan integrere i folkeskolen i den nuværende situation, hvis man tror, at lærerne med de muligheder, de har, vil kunne påtage sig den arbejdsopgave, så tror jeg, man er særdeles galt afmarcheret.

Desuden mener vi, at den måde, vi behandler lovforslag på i dette ting og i udvalgene, ikke sikrer en anstændig behandling af disse lovforslag. Allerede i begyndelsen af udvalgsarbejdet bad jeg om, at man utraditionelt i forbindelse med disse lovforslag ville anvende en høringsprocedure, ville sørge for et samarbejde. Jeg må i en parentes sige, at samarbejde mellem udvalg i dette ting er noget uhørt, for udvalgene taler jo ikke sammen. Hvorfor skulle man dog i det hele taget tale sammen? Der er jo ingen grund til at koordinere noget som helst. Det er heller ikke sket her. Socialudvalg og undervisningsudvalg har arbejdet med lovforslag inden for samme emneområde uden på noget tidspunkt at koordinere deres arbejde, uden at man har villet efterkomme et ønske om, at folketingets medlemmer i socialudvalget og undervisningsudvalget fik mulighed for at vurdere, om det, de arbejdede med, var rigtigt, om disse integrationstanker er rigtige, om det kan lade sig gøre, om vi har mulighederne, om vi kan finde ressourcerne dertil.

Det er nok det allervæsentligste punkt, det sidste. Vi har ikke på noget tidspunkt i udvalgsarbejdet fået forelagt noget materiale, som kunne overbevise os om, at disse integrationstanker er rigtige, at det er det rigtige at gøre. Det er muligt, at der findes undersø-